

İŞÇİ SÖZÜ

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ, BİRLEŞİN!

HER ŞEY BİZİMLE GÜZEL OLACAK!

İstanbul'da yenilenen yerel seçim sonucu, artık iktidar bloğunu oluşturan cephede onarılması güç bir gediğe yol açtı. Bunun etkilerini yakında hissedeceğimizi öngörüyoruz. 31 Mart yerel seçimlerinde açılan gedikler daha onarılmadan iktidar İstanbul seçimini gasp ederek ordusundaki moral bozukluğunu ertelemeye çalıştı. Artık ordu dağılmış, komutanlar kendi aralarında kavgaya tutuşmuştur. 'Başkomutan' yine tüm eleştirilerden uzak tutulmaya, "kendisi iyi, çevresi kötü" yaygarasıyla bir süre idare edilmeye çalışılacak. Lakin bu da sonuç vermeyecek. Bizzat Tayyip Erdoğan'ın kendisi sorgulanır hale gelecek.

Ekrem İmamoğlu ve CHP İstanbul İl Yönetimi yürüttükleri kampanya ile, 17 yıldır, hatta öncesinde gidersek 25 yıldır şehri gasp eden siyasi gelenekten seçimi sökerek almıştır. Büyük pay onlarındır. Bu hakkı teslim ediyoruz. İmamoğlu'nun büyük bir kitlesel etkiye ulaştığını görüyoruz. Bu etkiyi, İmamoğlu'nu 1 Mayıs alanında görmek için Bakırköy'deki 1 Mayıs kutlamalarına giden on binlerin hislerinde de gözlemlemiştik.

Kentin gençleri, özellikle kadınları kampanya için seferber olmuş, sokak sokak mahalle mahalle kampanyayı örmüşlerdir. Şurası açık ki, tüm hayatlarını AKP iktidarı altında geçiren kuşaklar AKP'nin dilinden, uygulamalarından kaçıp sığınacak yer aramış, yeri de Erdoğan karşıtlığında bulmuştur. Bu seçim İstanbul gençliği için bir referanduma dönüşmüştür.

31 Mart'ta alınan oy oranının üzerinde oy alınması AKP'nin yenilebileceğini göstermiş, kaçış başlamıştır. Psikolojik üstünlük toplumsal muhalefete geçmiş, AKP kendisini

tartışır duruma gelmiştir.

Kürtler dikkate alınmadan siyaset yapılamayacağı da açıkça ortaya çıkmıştır. 31 Mart'ın kat be kat üstünde her türlü nefret söylemine rağmen sandığa giden Esenyurt'un, Küçükçekmece'nin, Sultanbeyli'nin ve diğer yoksul ilçelerin Kürt emekçileri sandığa gitmiş, seçimin kazanılmasında belirleyici bir rol oynamıştır. Ekrem İmamoğlu her türlü basınca rağmen HDP'ye yaklaşımla Kürt seçmenin sempatisini kazanmıştır. Bu yaklaşımın söylemde kalmaması, HDP'li tutsakların salıverilmesi için ortak kampanyalarda yan yana gelmesi elzemdir. Ülkedeki demokratik mücadelenin temel koşullarından biri budur.

Sosyalist sol partiler ve örgütler de örgütledikleri kampanyalarla seçimde aktif rol almıştır, emekleri göz ardı edilemez.

Her türlü kara propaganda, tehdit ve engellemelere rağmen sandığa giden ve Ekrem İmamoğlu için oy kullanan 4 milyon 741 bin 868 yurttaş sevinmeyi hak etmiştir. Sevincin beraberinde anlamlı yan yana gelişleri getirmesini temenni ediyoruz.

AKP adayına ya da diğer adaylara oy verenlerin üzülmeye gerek yoktur, onlar için de daha adil bir yönetim ve hizmet anlayışının yaşanacağını şimdilik söylemekle yetinelim. Öte yandan, üzülmeye gerekenler, başta tarikat ağaları olmak üzere bir akbaba sürüsü gibi belediye kaynakları üzerine çöreklenmiş, bunun üzerinden semirmiş olanlardır. Bu kişilerin bir bukalemun gibi çok rahatlıkla saf değiştirebileceklerini biliyoruz, lakin bu muslukların kesilmesinin verdiği korku kendi çepçelemelerini dağıtacaktır.

İmamoğlu kimdir?

Yenilenen İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı seçimleri AKP'nin hezemetiyle sonuçlandı ve bu sonuç işçi sınıfımız için olumlu koşullar yaratmıştır. Digginsiz iktidarın meşruiyeti yara almıştır. AKP önümüzdeki süreçte ekonomik krizin yükünü emekçilerin sırtına yüklemeye konusunda rahat davranamayacaktır. Demokratik hak ve özgürlükler için daha yüksek sesle mücadele vermenin zemini güçlenmiştir. Ne var ki, bu seçim süreci bir tehdidi de beraberinde getirmektedir: CHP ve İmamoğlu yanılması...

Ekrem İmamoğlu 'uzlaşmacı' üslubuyla, iktidarın kullandığı edepsiz dile karşı bir 'can simidi' gibi görüldü. Halkın önemli bir kesiminin teveccühünü kazandı. Fakat burada bir tuzak var. Zira Ekrem İmamoğlu İstanbul'dan başlayan yolculuğunu cumhurbaşkanlığına ilerletme iradesini ilk andan beri ortaya koyuyor. İmamoğlu'nun talip olduğu görev, burjuva devletini mevcuttan daha iyi idare etme görevidir. İmamoğlu burjuva devletinin yükselen yıldızı olmaya namzettir. Kendisi de bir patrondur. Talip olduğu rol, sınıfsal konumu, partisi ve siyasetleri itibarıyla bizim sınıfımıza yabancıdır, dahası düşmandır. İşçi sınıfımız ve yoksul halkımız bunu aklından asla çıkarmamalıdır.

Peki, her şeye rağmen niye İmamoğlu için oy kullandık? Niye sandığa gitmeme ya da 'boykot' gibi bir tutumu benimsemedik?

Çünkü AKP ve müttefiki MHP'nin ittifakında vücut bulan İslamcı-faşist iktidar bloğuna karşı bir 'eylem' olarak önümüzde sadece bu seçeneğe vardı. Tüm bir sosyalist sol olarak sokakta büyük bir kitlesel hareket örgütleyebileme güç ve örgütlülüğünden uzak olduğumuz sır değil. O yüzden, bu seçimde AKP'nin yenilgisini esas aldık. Doğru tutum buydu.

Ama hepsi bu kadar.

Şimdi acil gündemimiz AKP'ye karşı yükselen öfkenin, öfke de değil, nefretin örgütlenmesidir. Bu tarihsel bir momenttir.

Uzlaşmacı İmamoğlu ve onun CHP'si bu görevin yanında değil karşıındadır. İşçilerin ve yoksulların kurtuluşu, onların sandık güdümlü, patron dostu, emperyalizmle barışık programında değil, bizim mücadeleci, kitlelerin öz gücüne güvenen, devrimci ve işçi sınıflı merkezli programımızdadır.

Tüm sınıf kardeşlerimiz İmamoğlu rüyasından uyanmalı ve çok yakında iflas edecek ekonominin sonuçlarına karşı safa girmelidir. Gün, sosyalist seçeneği güçlendirme günüdür.

AMA...

İktidar kaybetti ama hâlâ iktidar. Şimdi oluşturdukları algı dağıldı, yenildiler, yenilecekler. Oluşturdukları propaganda aygıtı, baskı-tehdit mekanizması ve mahkemeleri artık karşıtlarını susturmaya yetmiyor. Şimdi daha fazla cesaretle konuşma zamanıdır.

Hepimiz bir ayaklı gazeteyiz, yolda, durakta, markette, kahvede... Bu yağma düzenini teşhir etmek, bu adaletsiz uygulamaların sorumlularından hesap sorma bilincini görünür kılmak zorundayız. AKP'ye rıza gösteren kitlelerin desteği uzlaşa ile değil, bizzat o iktidar bloğunun kâğıttan bir kaplan olduğunu göstererek kazanılabilir. AKP ile girilecek en ufak uzlaşa arayışı toplumsal muhalefeti zayıflatacak, AKP benzeri iktidarları onlarca yıl daha başımıza musallat edecektir. Macron görünümü Babacan formayı üzerine geçirmiş, sahaya çıkmak için işaret bekliyor. Ortadoğu'yu kan gölüne çeviren, 7 Haziran 2015 genel seçiminden itibaren ortalığı kan gölüne çeviren Davutoğlulugil tayfası ise şimdi kuzu postu giymiş, eşeği boyayıp yeniden satmaya hazırlanmaktadır. Meral Akşener liderliğindeki İyi Parti 'ise her an demokrat' maskesini çıkarıp ırkçı saldırganlık maskesini takabilecek tıynettedir. Türk ve Kürt işçilerinin ortak mücadelesine engel olacak tutumları alacak, CHP'yi de buna zorlayacaktır.

Tüm bu nedenlerle, her türlü restorasyonu öneren anlayışın karşısında duruyoruz. Bir parti bloğunun ötesine geçmiş, aile iştirakine dönmüş mutlakiyetçi mekanizma yıkılmalıdır. Zira ülkemiz, içeride ve dışarıda emperyalist provokasyonların bir parçası haline gelmiştir.

Ortadoğu'da kurdukları işbirlikleri kördüğümüne dönmüş, 'stratejik derinlik'ten 'değerli yalnızlığa' geçilmiştir. Suudi Kralı'na yas ilan eden ama Suudi Arabistan'ın ekonomik yaptırım uyguladığı Katar ile müttefik olan bir iktidarla muhatapız!.. Kürdistan referandumuna karşı çıkarken, Necirvan Barzani'yi Ankara'ya çağıran bir ilkesizlikle uğraşyoruz. Haşdi Şabi'yi, İŞİD barbarlarıyla mücadeleden alıkoymak için Irak devlet başkanı Maliki'yi küçümserken, İŞİD destekçisi Tarık Haşimi'ye araç tahsis eden bir iktidar altında yaşıyoruz!..

Bu iktidarın eline kan bulaşmıştır. Suriye iç savaşında ölen her Suriyeli Arap, Kürt ve İŞİD barbarlığına karşı savaşan her milliyetten savaşçının kanı ellerindedir. Hâlâ beslemeye devam ettikleri cihatçı katiller ülkemizle Suriye arasında mekik dokumaktadır. Yerinden yurdundan edilen fakara Suriyeli mültecileri masaya sürerek para için Avrupalı emperyalistlerle pazarlık yapan da bu iktidardır. Utanmadan, öldürdükleri 'Aylan Bebek' sömürsünü de bunlar yapmaktadır.

Bu iktidarın öyle bir işçileri bakanı var ki ülkede kaçak çalışan Suriyeliler, Afgan

ve diğer uluslardan göçmen işçiler için "Türk ekonomisine faydaları var" demiştir. Diyebilmiştir. Biliyor o da göçmen işçi ücretlerini, kaçak işçi çalıştırmayı ama patronların ceplerine katkısı var ya ne gerek mevzuatlara, yasal düzenlemelere!..

Bu iktidar Kıbrıs açıklarında kışkırtma peşindedir. Kıbrıs sorununu çözmek yerine Kıbrıs halkının iradesini hiçe sayarak doğalgaz arama gerekçesi ile Yunanistan, Mısır, Kıbrıs ile yeni gerilimler peşindedir çünkü iktidarını biraz da "Herkes bize düşman" algısı ile perçinliyor, yakında kendini en büyük anti-emperyalist ilan edebilir. Memlekette peşine takılmaya hevesli sahte solcu bol nasılsa!..

S-400 ya da Patriot. Hiçbirine ihtiyacımız yok. Kimin tavuğuna kışt dedik ki kimden tehdit bekliyoruz. Bu da AKP'nin görece bağımsız hareket ettiğinin bir imajı için kurgu. Her türlü ittifaktan dışarı çıkmayı göze alabilirler mi? İşte NATO, işte arşın!..

AKP bir tuzak kurmaktadır. Dış politikaya dair her söylemleri iç politika hamleleridir. Sözde 'milli politikalar' uğruna AKP'nin etrafında seferber olunamaz. "İçeride biz döveriz, dışarıda dövdürmeyiz" politikası saçmadır. Haksız kavga çıkarana desteklemek 'millilik' ya da 'anti-emperyalizm' olamaz.

Ekonomide işlerin hiç iyi gitmediği malum. Parasal genişleme ile yaşanan ve ucuz para bolluğu üzerinden yapılan inşaatlar, artan faiz ve kur dengesi ile durmuş vaziyettedir. Başlatılan altyapı projelerinden vazgeçilmiştir. Seçim kampanyasında bir kez bile 'çılığın' Kanal İstanbul'dan bahsedilmedi. Bitti para. Anlamsız yapılan ve 'dev' diye sunulan projeler ise hem büyük birer hırsızlık göstergesi, hem de bütçe için bir kanadeliç. Şehir kulelere boğulurken övünenler, ses etmeyenler, bir anda 'millet bahçesi' ve 'yatay mimari' şampiyonu kesildi. Bunlardaki tutarsızlık öylesine baş döndürücü ki, halk takip edemeyip akıl tutulması yaşıyor.

Ekonomik alanda yaşanan tahribat tarımı tehdit ediyor. Artan girdi maliyetleri üretimde daralmaya yol açarken ithalat ile fiyat dengelemesi tarımda istihdamı düşürüyor, göçü ve işsizliği tetikliyor.

Genç işsiz işçiler kimi şehirlerde yüzde 40'ı aşmış durumda, iş bulma umudu ile büyükşehir, İstanbul'a gelenler ise Cem Seymen'in yarattığı farkı yaratamadığı ya da AKP torpili olmadığı için işsizliği sürdürüyor. TÜİK verilerine göre Mart ayına işsiz giren işçi sayısı 4 milyon 544 bin. Sadece geçen yıla göre yüzde 4'lük bir artış var. Genç işsizlik ise yine resmi rakamlarla yüzde 25,2. Yine geçen yıla oranla yüzde 8'lik bir artış var. Damat bir türlü çare olamıyor!..

İş sahibi olanlar ise artan gıda fiyatları ve ücretlerin erimesiyle açlık sınırının altında hayatta kalmaya çalışıyor. Çalışanlar örgütlü değil, üstelik güvencesizlik kural olmaya devam ediyor.

Bırakın kent merkezlerini, kentin dışındaki

yeşil alanlar yağmaya açılıyor. Sırf para gelsin diye imar barışı adı altında yağma teşvik ediliyor ya da uluslararası otel ve madencilik firmalarına sunuluyor.

Bu tablonun sorumlularından hesap sormak zorundayız. Hesap sorulmadığı sürece Türkiye bu rotanın gerçek anlamda dışına çıkamaz. Pislikleri halının altına süpürme gibi lanetli bir gelenek devam eder.

Biz muhalefet partilerinin bu sorunları çözeceğine ve hesap sorma iradesi göstereceğine inanmıyoruz. O yüzden emekçi halkımız bir an önce CHP'nin yerel seçimlerde yarattığı pembe rüyadan uyanmalıdır. Yenikapı mutabakatı, Afrin işgaline destek ve HDP'lilere yönelik tutuklamanın yasal zeminine katkı, belediyelerin gaspına seç çıkarmama gibi ihanetlerle malül bir yönetim anlayışının halkın sokakta kuracağı ittifakı engellemeye yönelik her girişimde olacağını öngörmek gerekir.

Tabii ki CHP içinde bu sorunları gören, kalbi ülkenin emekçileri ve yoksulları ile atan bir emekçi, sosyal-demokrat ve hatta sosyalist taban bulunmaktadır. Bu tabanı dışlamak değil sokaklarda daha fazla ittifak gerçekleştirmek için çaba sürdüreceğiz.

Niye mi sokak?

Seçim için ve seçim kutlamalarında sokakları dolduran gençleri, kadınları görünce, 'Gezi'nin yenilmediğini geriye çekildiğini, kitlelerin kaybolmadığını rahatlıkla söyleyebiliriz. Genç kadın ve erkeklerin sokaklarda oluşu Ekrem İmamoğlu'na kıyasla çok daha sahici bir umuttur. Bu umut, gençliğin somut görev ve talepler için oluşturabileceği en geniş devrimci eylem birliğinin zemini. Yine onca farklı politik yapıda olmasına rağmen bu gençlik AKP'nin geriletilmesi için bu kritik aşamada birlikte çalışma becerisini göstermiştir. Gezi'de olduğu gibi...

Bu ülkede ve şehirlerimizde Geziler tekrarlanacaktır. Ama asıl olan süreci yaşamak değil süreci örgütlü bir süreç taşımak olmalıdır. Devrim için... Evet, devrimler olur.

Bizler parlamentodan, burjuva liderliklerden değil, proletaryadan medet umarız. Bizim kabemiz işçi sınıfıdır. Onun partisidir. Brecht'in dediği gibi:

İki tane gözüün varsa senin

binlerce gözü var partinin.

Her yoldaşın bildiği kendi kenti

beş kıtanın beşini de biliyor parti.

Her yoldaşın bir vakti saati var

partinin ise tarih saati.

Her yoldaşı yok edebilirler her an

parti ise yedi değil, binlerce can.

Şu an bu konumdan çok uzaktak olsak

da yine gözlerimizin sayısını artırmak bizim elimizde. Bu ertelenemez görev için daha fazla çaba sarf etmek gerekmiyor mu, on yıllarca yıldır aramızdan ayrılan binlerce genç arkadaşımızın bakışları üzerimizdeyken?